

Η «Αγαποκοινότητα» στο φως της Ορθοδοξίας

/ Γνώμες

Γράφει ο Οικονομος π. Ανδρέας Γκατζέλης

Πρόεδρος του Πνευματικού Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Γ.

Ο όρος «Αγαποκοινότητα» χρησιμοποιείται για να περιγράψει μια κατάσταση συναισθηματικής πληρότητας και εσωτερικής ευφορίας. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τους εμπνευστές του όρου: «Η Αγαποκοινότητα βρίσκεται ακριβώς εκεί που είσαι τώρα! Ενυπάρχει μέσα σου και μέσα στον καθένα! Είναι η κατάσταση αυτή Αγάπης και Χαράς που σίγουρα κάποιες στιγμές βίωσες!».

Η προσέγγιση αυτή παρουσιάζει την αγάπη ως μια εγγενή εσωτερική κατάσταση του ανθρώπου, που μπορεί να αναδυθεί μέσω προσωπικών βιωμάτων και ψυχολογικών μηχανισμών. Η αγάπη, στην Ορθόδοξη θεολογία, δεν είναι απλώς ένα συναίσθημα που αναδύεται από τον εσωτερικό μας κόσμο. Δεν είναι μια αυτογέννητη κατάσταση του ανθρώπου, αλλά ένα δώρο που προσφέρεται από τον Θεό. Στην Αγία Γραφή διαβάζουμε: «Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν» (Α' 4,7).

Δεν μπορεί να υπάρξει αληθινή αγάπη έξω από τη σχέση με τον Θεό. Η αγάπη δεν είναι μια αυτόνομη δύναμη της ψυχής, αλλά ο καρπός του Αγίου Πνεύματος: «ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,» (Γαλ. 5,22).

Η εσωτερική και συναισθηματική αίσθηση, που προκύπτει μέσω αυθυποβολής και ιδεοκαταληψίας, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο άνθρωπος έχει ξεχάσει να αγαπά. Σύμφωνα με τη μέθοδο της συγκεκριμένης ομάδας, το άτομο καλείται να επανασυνδεθεί με την αληθινή του φύση, η οποία ταυτίζεται με την αγάπη.

[Διαβάστε ΕΔΩ ολόκληρο το άρθρο](#)